

Arrest

nr. 293 641 van 4 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 februari 2023 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VALCKE *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars afkomstig uit Shahr-e Rey en bent u Iraans staatsburger.

Op 12 maart 2019 diende u te België een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde in dat kader dat u opgroeide in een gelovige familie maar zelf niet praktiserend was. Wanneer u oud genoeg was besloot u om niet meer deel te nemen aan de ramadan.

U studeerde ICT aan de universiteit en ging aan de slag voor het bedrijf Polymer uit Bushehr. Tijdens uw universitaire studies zag u de film 'The Passion of the Christ'. U was hiervan erg onder de indruk. In

de jaren die volgden zocht u dan ook af en toe op het internet informatie over het christendom op, telkens als er een aanleiding zich voordeed. Zo kwam u in het jaar 1394 of 1395 (Iraanse kalender, stemt overeen met 2015/2016/2017 in de Gregoriaanse kalender) een film tegen op YouTube over Johannes. De dag na het bekijken van deze film vertelde u op het werk aan uw collega E.T. (...) – jullie bespraken wel vaker zaken die jullie lazen of zagen – over deze film. Uw collega raadde u op haar beurt een psychologisch zelfhulpboek aan van Florence Skovalchin met referenties naar de Bijbel. U las het boek gedurende enkele maanden maar hoe meer u er in las hoe minder u het begreep. Tijdens de winter van 1395 (2016/2017) zocht u daarom online naar een Bijbel om de referenties in het boek beter te begrijpen.

Over uw lectuur van de Bijbel sprak u ook met E. (...). Zij vroeg u of u geen zin had om mee te komen naar bijeenkomsten bij haar thuis. U dacht enkel dat het om een soort vriendenfeest ging, u had hiervoor interesse en besloot te gaan. Toen u aankwam op de eerste bijeenkomst – dit was in de maand tir van 1396 (juni/juli 2017) – merkte u echter snel dat het in werkelijkheid een bijeenkomst van een huiskerk was. Bleek dat E. (...) een bekeerde christen was die huiskerkdiensten bij haar thuis organiseerde. U bleef sinds tir 1396 (juni/juli 2017) twee keer per maand naar de huiskerkbijeenkomsten gaan. Op 5 aban 1396 (27 oktober 2017) besloot u om als christen door het leven te gaan en werd voor u het verlossingsgebed uitgesproken.

Voor het werk moest u voor onderhandelingen naar Milaan afreizen. U vroeg op 25 tir 1397 (16 juli 2018) een werkvisum aan bij de Italiaanse ambassade in Iran. Op 5 augustus 2018 reisde u af. Omdat u pas op 10 augustus 2018 in Milaan moest zijn, kwam u eerst op bezoek bij M. (...), een goede kennis in België. Het plan was dat jullie later samen met de auto naar Italië zouden reizen zodat u tijdig in Milaan zou zijn. Op 6 augustus 2018 belde een collega u echter op om te zeggen dat agenten van de Ettelaat (Ministerie van Informatie) die dag naar u op het werk waren komen vragen en dat E. (...) was meegenomen. Uw collega vertelde de autoriteiten dat u in het buitenland was voor zaken. Ze maakte zich zorgen over u en vroeg zich af waarom ze naar u op zoek waren. U vertelde haar niets. Op 7 augustus 2018 belde u haar terug voor meer informatie. U vernam dat E. (...) nog steeds niet was komen werken en dat haar gsm uitstond. De dag erop, op 8 augustus 2018, kwamen twee agenten, vermoedelijk van de Ettelaat, naar uw ouderlijk huis in Shahr-e Rey. De agenten stonden uw vader te woord en zeiden hem dat ze toestemming hadden om het huis te doorzoeken. Ze vertelden hem dat ze naar u op zoek waren en dat u, zodra u terug zou zijn in Iran, zich zo snel mogelijk diende aan te melden bij de autoriteiten. Uw vader vroeg hen om meer informatie maar hij kreeg geen verdere uitleg. De agenten doorzochten de woning en namen uw laptop en Bijbel mee. Uw zus lichtte u die dag nog in over de gebeurtenissen in uw ouderlijke woning en vroeg u om meer uitleg. U zei haar dat u meer uitleg zou verschaffen als u terug zou zijn in Iran en vertelde haar niets.

Door de situatie in Iran besloot u om niet af te reizen naar Milaan. Op 18 augustus 2018, tien dagen na de eerste inval, vielen de autoriteiten nogmaals binnen bij uw ouders. Uw vader, met wie u sinds de eerste inval geen contact meer had gehad, belde u persoonlijk kwaad op om te vragen waar u mee bezig was. De autoriteiten hadden hem immers gezegd dat u zich bekeerd had, iets wat onaanvaardbaar was voor uw ouders, gezien de traditionele islamitische context waarin u opgroeide. U had sindsdien nog een aantal keren contact met uw collega om naar E. (...) te informeren maar zij liet u verstaan dat ze liever had dat u haar niet meer contacteerde uit veiligheidsoverwegingen. U respecteerte haar wil en liet haar met rust. Om ook uw zus niet in gevaar te brengen sprak u enkel met haar via de telefoon van een vriendin. Uw zus vertelde u dat er nog steeds in de buurt werd gepatrouilleerd en dat haar gsm werd afgeluisterd. Zo vermoedde u dat de Iraanse autoriteiten nog steeds naar u op zoek waren.

Na de gebeurtenissen bleef u bij M. (...) en zijn echtgenote logeren. Hij stelde u voor aan twee christelijke vrienden die naar de kerk in België gingen. De derde zondag na uw aankomst in België ging u voor het eerst met hen mee naar de Evangelische kerk in Brugge. U volgde er Bijbelstudie en op 20 januari 2019 werd u gedoopt. Op 12 maart 2019 diende u uiteindelijk een verzoek in om internationale bescherming. U verzocht niet vroeger om internationale bescherming, omdat u aanvankelijk de hoop koesterde om nog naar Iran te kunnen terugkeren en omdat uw advocaat u gezegd had dat, indien u wilde vermijden dat Italië verantwoordelijk was voor uw asiolverzoek – u was met een Italiaans visum naar Europa gereisd –, u na uw aankomst in België zes maanden moest wachten alvorens asiel aan te vragen.

U verhuisde na uw verzoek naar het opvangcentrum in Moeskroen, waardoor u door de afstand niet langer naar de kerk in Brugge kon gaan. Sinds 31 maart 2019 ging u naar de kerk in Kuurne. U plaatste tevens christelijke posts op uw Facebookpagina.

U verklaarde niet naar Iran te kunnen terugkeren omdat u de doodstraf vreest omwille van uw bekering. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort met een geldig Italiaans Schengenvisum van 1 augustus 2018 t.e.m. 25 augustus 2018; een kopie van uw shenasnameh (geboorteboekje); een kopie van uw melikaart (nationale kaart); een kopie van uw rijbewijs; enkele documenten ter staving van uw professionele activiteiten bij Polymer; een uitnodiging voor uw werkreis d.d. 23 april 2018; een aankondiging van het overlijden van uw vader; verschillende bewijzen van WhatsAppoproepen tussen u en uw moeder ter staving van uw contacten met

haar; de voorpagina van het boek van Florence Skovalchin dat u in Iran las; een attest van de Evangelische kerk in Brugge d.d. 27 februari 2019 waaruit blijkt dat u sinds enige tijd trouw naar de kerk komt en werd gedoopt op 20 januari 2019; een attest d.d. 25 augustus 2020 waaruit blijkt dat u sinds 31 maart 2019 naar de Evangelische kerk van Kuurne gaat; uw doopattest; allerlei foto's waaronder foto's van uw doop en uw getuigenisaflegging in de kerk, foto's van de kerk in Kuurne en foto's van een christelijke bijeenkomst; een USB-stick met foto's van uw doop en foto's in de kerk, filmpjes van uw doop en van activiteiten in de kerk waarop u te zien bent; en een taalattest Nederlands van vzw Integraal in Brugge d.d. 28 februari 2019. Na uw tweede onderhoud bezorgde u per mail d.d. 30 november 2020 nog een aantal opmerkingen over de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouds.

Op 7 december 2020 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er aan de door u aangehaalde bekering en de daaruit voortvloeiende problemen geen geloof kon worden gehecht. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), dewelke op 20 september 2021 de beslissing van het CGVS bevestigde. U diende hiertegen geen cassatieberoep in.

Op 30 mei 2022 diende u zonder België te verlaten een eerste volgend verzoek in. In uw eerste volgend verzoek herhaalde u bekeerd te zijn tot het christendom en hiertoe gevisieerd te zullen worden in Iran. U ging verder met te stellen dat u iedere zondag naar de kerk ging en met een groepje de Bijbel las. Voorts verklaarde u actief via Facebook en Telegram religieuze propaganda te verspreiden met als doel anderen te bekeren. Ter staving van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming legde u een verklaring neer van co-pastoor I.C. (...) van de Evangelische kerk De Rots, waarin hij stelt dat hij u rond 21 november 2021 leerde kennen en in het kader van voorgenoemde kerk vaak heeft ontmoet.

Op 2 augustus 2022 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in uw eerste volgend verzoek omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakte dat u voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV).

Op 17 oktober 2022 diende u zonder het grondgebied te verlaten, samen met M.O. (...) (o.v. (...)), met wie u sedert 12 november 2022 religieus gehuwd bent, een nieuw verzoek om internationale bescherming in te België. In uw huidig, derde verzoek om internationale bescherming grijpt u wederom terug naar uw bekering tot het christendom en geeft u aan religieus gehuwd te zijn met M. (...). Daarnaast verklaart u aan verschillende betogingen die gericht waren tegen het Iraanse regime te hebben deelgenomen. U stelt dat u in dit kader bent verschenen op verschillende sociale media en op Radio Farda. Ook verklaart u verschillende petitie's getekend te hebben tegen het Iraanse regime.

Ter staving van uw tweede volgend verzoek legt u volgende documenten neer: een ondersteunende brief van uw advocaat, uw trouwakte, 8 foto's van uw huwelijk, een verklaring van I.C. (...), 7 foto's van u en uw man tijdens enkele betogingen in België, 4 screenshots van sociale media posts aangaande betogingen in België en 3 foto's van de verwondingen van uw neef.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Ook in uw huidig verzoek brengt u geen elementen aan die wijzen op bijzondere procedurele noden die bepaalde steunmaatregelen rechtvaardigen (vragenlijst bijzondere procedure noden 19/13676Y, 21/12/2022).

Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig tweede volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend door het Commissariaat-generaal, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgewezen bij gebrek aan geloofwaardigheid en dat de RVV deze beslissing bevestigde. Uw eerste volgend verzoek werd afgesloten met een niet-ontvankelijkheidsbeslissing omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. U

diende geen beroep in tegen de beslissing van het CGVS. Bijgevolg staat de beoordeling van uw vorige verzoeken vast, behoudens voor zover er wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

De verklaringen die u en uw partner naar aanleiding van jullie huidig verzoek om internationale bescherming aanhalen, met name dat jullie nog steeds religieus actief zijn (verklaring volgend verzoek 19/15556Y, 21/12/2022, vraag 17; verklaring volgend verzoek 19/13676Y, 21/12/2022, vraag 17, 18), grijpen terug naar jullie initieel verzoek om internationale bescherming waarin jullie stelden ten gevolge van jullie bekering in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen te zijn. Voorgaande verklaringen werden reeds als ongeloofwaardig beschouwd door het CGVS en de RvV. De brief van Dhr. C. (...) wijzigt ook in jullie huidig verzoek niets aan de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering. Uit dit stuk kan hooguit blijken dat jullie de man tweewekelijks ontmoeten in de kerk en dat jullie deelnamen aan religieuze activiteiten in België. Dat jullie nog steeds deelnemen aan kerkactiviteiten toont, zoals reeds geargumenteed werd in de beslissing in uw eerste verzoek, de oprechtheid van jullie vermeende bekering niet aan waardoor uw actuele betrokkenheid het geloof in jullie vermeende bekering niet kan herstellen.

Jullie advocaat werpt in zijn ondersteunende brief evenmin enig nieuw element op dat een ander licht op de reeds gemaakte beoordeling kan doen schijnen. Door louter te stellen dat u en uw partner het niet eens kunnen zijn met de genomen beslissing brengt hij geen enkel argument aan waaruit kan blijken dat u en uw partner vanuit een oprecht karakter bekeerd zou zijn tot het christendom. Zijn these dat uit de foto's en de stukken van jullie religieus huwelijk duidelijk afgeleid kan worden dat u en uw partner zich aan elkaar binden en God in jullie huwelijk centraal staat, kan evenmin overtuigen. Uit deze stukken kan louter opgemaakt worden dat jullie gekozen hebben om binnen de Evangelisch Protestantse Gemeenschap van Gent in het huwelijk te treden. Deze stukken zeggen wederom niets over de oprechtheid van jullie bekering, dan wel dat de Iraanse autoriteiten u of uw partner zouden bestempelen als bekeerling en als dusdanig zullen behandelen bij een terugkeer. Overigens mag het verbazen dat jullie, indien God centraal staat in jullie huwelijk, slechts tweewekelijks in de kerk verschijnen volgens Dhr. C. (...). Zulks getuigt geenszins van een diepgaande overtuiging of grote drang om zijn/haar geloof te beleven.

Waar uw advocaat nog opvoert dat u en uw partner het woord van God verspreiden via online kanalen, moet er op gewezen worden dat hij geen enkel stuk neerlegt waaruit dit kan blijken. Bijgevolg vormt ook voorgaande niet meer dan een blote bewering. Hoe dan ook moet voorgaande in het licht van uw ongeloofwaardige bekering bekeken worden waardoor er bezwaarlijk geloof kan gehecht worden aan de ernst van jullie online religieus engagement. Gezien het ongeloofwaardige karakter van jullie bekering kan er niet aangenomen worden dat jullie hierdoor ook als christen beschouwd of gepercipieerd zullen worden door de Iraanse autoriteiten. Bijgevolg kan er niet aangenomen worden dat u bekend zou zijn bij de Iraanse autoriteiten omwille van vermeende religieuze activiteiten op het internet. Evenmin leggen u of uw partner enige bewijs neer waaruit het tegendeel kan blijken. Tenslotte kan er van u verwacht worden dat u deze voorgehouden boodschappen wist of uw profielen in hun geheel verwijdt alvorens terug te keren naar Iran.

Wat betreft jullie deelname aan betogingen in België (verklaring volgend verzoek 19/15556Y, vraag 17, 18, 19; verklaring volgend verzoek 19/13676Y, vraag 17, 18, 19) dient erop gewezen te worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de gegronde vrees of het reële risico op respectievelijk vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar het land van oorsprong van cruciaal belang. Hierbij moet rekening worden gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke, dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een nood aan internationale bescherming in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Wat u en uw partner betreft zijn er elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande het door u geschetste profiel van politieke dissident.

Zo moet er op gewezen worden dat uit de stukken die jullie neerleggen (verklaring volgend verzoek 19/15556Y, vraag 19; verklaring volgend verzoek 19/13676Y, vraag 19), geenszins een dermate politiek engagement of dissidente overtuiging kan blijken (verklaring volgend verzoek 19/15556Y, vraag 18; verklaring volgend verzoek 19/13676Y, vraag 17, 18). Uit de foto's en screenshots die jullie neerleggen kan louter blijken dat jullie binnen enkele manifestaties in België deel uitmaakte van een groter geheel van aanwezigen. Deze stukken tonen niet aan dat jullie zich ter plaatse als een uitgesproken opposant van het Iraanse regime zouden hebben opgeworpen. De loutere neerlegging van deze beelden volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u of uw partner als politieke opposant bestempeld zullen worden door

het Iraanse regime. Louter uit jullie deelname aan enkele manifestaties kan dan ook niet opgemaakt worden dat de Iraanse autoriteiten van jullie aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat ze jullie dermate als leden van de oppositie zouden beschouwen dat ze jullie omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement zouden viseren bij een eventuele terugkeer. In tegenstelling tot wat u beweert kan er evenmin aangenomen worden dat de Iraanse overheid louter omwille van uw verschijning in een reportage van Radio Farda of op foto's op sociale media tijdens een betoging te Gent op de hoogte zou zijn van uw deelname aan protesten in België laat staan u om die reden zou vervolgen. Ook op de afbeeldingen die u hieromtrent aanbrengt komt u anoniem en als deel van een grotere groep betogers in beeld. De loutere verwijzing van uw advocaat naar enkele artikels over manifestaties in Iran kan voorgaande evenmin aantonen.

Te meer er opnieuw verwezen moet worden naar de informatie die toegevoegd werd aan uw eerdere verzoeken, met name dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Het geheel van voorgaande noopt er toe te besluiten dat jullie zelfverklaarde politieke activiteiten niet als nieuw element dat uw kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot weerhouden kan worden.

Waar u en uw partner nog foto's neerleggen van een gewonde jongeman en waarmee jullie willen aantonen dat Iran onveilig is (verklaring volgend verzoek 19/15556Y, vraag 20; verklaring volgend verzoek 19/13676Y, vraag 19), moet er opgemerkt worden dat uit deze beelden niet kan opgemaakt worden waar deze gemaakt werden, op welk tijdstip of binnen welke context. Evenmin kan uit deze beelden enige familiale relatie met u opgemaakt worden. Bijgevolg kan hieruit niet zonder meer, zoals uw advocaat stelt, besloten worden dat uw neef door de Iraanse politie tegengehouden en beschoten werd. Evenmin kan uit deze beelden blijken dat u of uw partner bij een terugkeer naar Iran bestempeld zouden worden als bekeerling of politieke opposant en in dat kader vervolgd zullen worden door de Iraanse autoriteiten.

Tenslotte moet er nog op gewezen worden dat de loutere ondertekening van enkele petitie's, waarnaar uw partner verwijst (verklaring volgend verzoek 19/13676Y, vraag 17), evenmin een nieuw licht op jullie verzoek kan laten schijnen. Naast het gegeven dat uw partner geen enkel stuk in dit kader neerlegt waardoor haar verklaring niet meer dan een blote bewering vormt, kunnen zulke zaken vlot in scene gezet worden, door derden ingevuld worden of vanuit een opportunistisch karakter worden ondertekend. Daarnaast toont de loutere ondertekening van een petitie op geen enkele manier enig doordrenkt politiek engagement aan dan wel dat u of uw partner zich actief opwerpen als opposant van het Iraanse regime en ook in dat kader gevisieerd zullen worden bij een terugkeer naar het land.

Gelet op het geheel van bovenstaande, dient er besloten te worden dat u geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster formuleert wat zich aandient als een enig middel als volgt:

“- Schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet ;

- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;
- Schending van het art. 57/1 en 57/6 van de Vreemdelingenwet ;
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;
- Schending van het redelijkheidsbeginsel ;
- De verweerder begaat een ‘manifeste beoordelingsfout’.”

Verzoekster vangt haar betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting inzake een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen en betreffende de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Vervolgens geeft zij aan dat zij heeft voldaan aan de medewerkingsplicht doch dat verweerder tekort kwam aan de plicht haar verzoek te onderzoeken.

Verzoekster verwijt verweerder dat deze meermaals verwijst naar de negatieve beslissingen die werden genomen in het kader van haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming.

Voorts doet verzoekster gelden:

“Stellen dat de heer C. (...) louter en alleen een man is die mevrouw frequent ziet, kan niet aanvaard worden.

Dat de geloofwaardigheid van de man en de Kerkgemeenschap in vraag wordt getrokken, louter om de vooringenomenheid van de verweerder te kunnen bevestigen, wordt sterk betreurd, zowel door de verzoekster, als door de Kerkgemeenschap.

Ook het minimaliseren van de impact die sociale media heeft, kan niet als zorgvuldig worden beschouwd.

Dat het CGVS bij persoonlijke onderhouds steeds vraagt naar de accounts op sociale media van de verzoekers, zodat ze kunnen worden opgezocht en eventuele gevolgen in het asielrelaas kunnen worden ingecalculeerd. Dat het niet getuigt van een correcte medewerking en zorgvuldigheid in hoofde van de verweerder, indien hiermee geen rekening wordt gehouden.

Ten slotte getuigt het niet van een zorgvuldige beoordeling daar de verweerder stelt dat de vorige beoordeling onverkort geldt. Dat op basis van de stukken aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat het verzoek niet-ontvankelijk is.

Dat indien de verweerder voldoende waarde had gehecht aan de nieuwe stukken aangebracht door de verzoekster, ze wel degelijk had besloten dat het verzoek ontvankelijk is.

Het CGVS kan zich er niet toe beperken te stellen dat vermits de bijkomende stukken en verklaringen van verzoekende partijen betrekking hebben op het relaas dat reeds eerder niet geloofwaardig bevonden werd, deze stukken geen ander licht kunnen werpen op de reeds in het raam van eerdere verzoeken gedane beoordeling, zonder dat een daadwerkelijk onderzoek wordt gevoerd naar de bijgebrachte documenten én er afdoende gemotiveerd wordt waarom de stukken niet als nieuwe elementen kunnen worden weerhouden die in aanmerking komen voor een inhoudelijk onderzoek van het verzoek tot internationale bescherming (RVV 18.01.2017).”

Verzoekster wijst op de inhoud van artikel 57/6/2, § 1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en stelt:

“Dat onderstaande overtuigende elementen weldegelijk dienen te worden beschouwd als nieuwe elementen:

- Verzoekster is ondertussen religieus getrouwd en maakt deel uit van de Evangelische kerk ‘De Rots’. Uit de voorgelegde akte en verklaringen blijkt duidelijk haar toewijding tot het Christelijk geloof. Dat deze nieuwe bewijzen weldegelijk de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas kunnen herstellen;

- De recente protesten in Iran en in België tegen het Iraanse regime, het harde optreden door de ordediensten met arrestaties en doden tot gevolg;

- Het deelnemen aan de demonstraties in België tegen het Iraanse Regime;

Zij heeft immers haar uiterste best gedaan om haar geloofwaardigheid te herstellen door zo veel mogelijk nieuwe documenten voor te leggen.

Zo kan ze zeker nieuwe elementen voorleggen, die hierna zullen worden besproken.

Dat deze elementen wel degelijk de kans op bescherming aanzienlijk groter maken en dat het verzoek van de verzoekster op z’n minst had dienen ontvankelijk verklaard worden en ten gronde had dienen te worden beoordeeld !”

Verzoeker vestigt de nadruk op haar religieuze huwelijk met M.O. Zij verklaarde via een brief hoe dit huwelijk tot stand kwam. Ook legde zij de trouwakte voor, opgesteld door de Evangelische kerk ‘De Rots’.

Daarnaast legde zij foto's neer van haar trouwdag. Uit deze stukken kan volgens verzoekster wel degelijk worden afgeleid dat zij zich bindt aan M.O. en dat God in hun huwelijk centraal staat. Verzoekster vervolgt: *"Dat zij volwaardig deel uitmaken van de Kerkgemeenschap 'De Rots'.*
Dat de kerkleiders van de Evangelische kerk hun huwelijk niet zou inzegenen, moesten ze van mening zijn dat hun geloof en de waarde om God te betrekken in hun huwelijk niet oprecht is."

Verzoekster gaat verder in op de betogingen tegen het Iraanse regime. Volgens haar moeten de recente protesten in Iran en de vervolging van demonstranten door het regime worden beschouwd als nieuw element. Verzoekster doet een uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie, met betrekking tot de situatie op dit vlak in Iran. Voorts geeft zij aan:

"Dat verweerster niet voldoende rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekster eveneens deel heeft genomen aan protesten in België tegen het Iraanse regime en hierdoor het risico loopt om vervolgd te worden door het regime.

Verzoekster deelde tijdens haar interview mee dat ze deel heeft genomen aan demonstraties in Brussel en Gent tegen het Iraanse regime en legde hiervan ook bewijsstukken en foto's voor.

- een protestbijeenkomst op 22.09.2022 voor het consulaire gebouw van Iran in Brussel, met leuzen zoals 'Vrouwen-leven-vrijheid' en 'dood aan de dictator';

- Demonstratie tegen de moord op Mahsa Amini en de onderdrukking en moord op tegenstanders d.d. 30.09.2022 in Gent;

- Protest op 01.10.2022 in Brussel;

- De op één na grootste protestmars van Iraniërs die in België wonen voor de vrijheid van Iran op 15.10.2022;

- Samenkomst op 29.10.2022 in Gent i.v.m. de Oekraïense vliegtuigcrash getroffen door een Iraanse raket (nummer Ps757).

Verzoekster gaf eveneens mee dat filmpjes en foto's van de protesten op 30 september in Gent op Instagram en Facebook pagina's staan van Radiofarda en Khorshid.be.

(...)

Verweerster neemt verzoekster niet serieus door te stellen dat zij louter deel uitmaakte van 'een groter geheel van aanwezigen', zonder zich duidelijk te hebben uitgesproken te hebben tegen het Iraanse Regime.

Verzoekster vraagt zich af welke bewijzen ze nog kan verzamelen buiten foto's en filmpjes om aan te tonen dat ze op verschillende demonstraties protesteerde tegen het Iraanse Regime?

Dat verzoekster haar best doet om alles te documenteren, doch blijkt dit nog steeds niet voldoende voor verweerster.

Het feit dat zij op verschillende foto's online staat, waarop ze duidelijk te zien is als protesterende opposant van het regime, kan wel degelijk tot gevolg hebben dat het Iraanse Regime haar bij terugkeer naar Iran zal arresteren.

In Iran zelf wordt alle sociale media geblokkeerd om de opstanden terug te dringen.

Er wordt dan ook veel moeite gedaan om de protesten online verder te zetten vanuit het buitenland. De Iraanse burgers in het buitenland, zoals verzoekster, hebben wel nog een stem die ze laten horen om te protesteren tegen het Iraanse Regime.

Dat het Iraanse regime wel degelijk ook online activisten/ journalisten en demonstranten in de gaten houdt en oppakt (<https://www.dw.com/en/irans-protest-supporters-face-arrests-working-bans/a-64315224>).

Dat verzoekster ook bij terugkeer naar Iran in het vizier van het Iraanse regime zal worden gehouden."

Verzoekster geeft vervolgens enkele algemene, theoretische beschouwingen omtrent de bewijslast inzake en de beoordeling van de vluchtelingenstatus en voert aan:

"Dat op basis van de objectieve vaststellingen in hoofde van de verzoekster hier in België moet worden opgemerkt dat ze gedoopt werd, wekelijkse kerkvieringen bijwoont, religieus getrouwd is en geregeld met andere leden van de parochie spreekt over het geloof. Dat ze daarnaast op sociale media haar geloof deelt en online bijbelstudies volgt via zoom. Dat dit niet kan worden genegeerd.

De objectieve feiten zijn zoals ze zijn.

Dat de verzoekster te percipiëren is als een bekeerde Iraanse vrouw.

Dat ook dit niet kan worden ontkend.

Dat de objectieve elementen er zijn en voldoende zwaarwichtig in acht moeten worden genomen in het individueel onderzoek naar de asielzoeker en diens asielrelaas.

Dat de verzoekster daarnaast ook wenst te wijzen naar haar subjectieve elementen :

- Haar interesse in het geloof wakkerde stiltes aan op en de bekering gebeurde gestaag ;

- Toen haar familie hierover kennis kreeg, waren ze verontwaardigd. Ze zijn strenge moslims en wensen niet geassocieerd te worden met strafbare feiten ;

- Juist omwille van de strenge jeugd en het sterke geloof in de Islam van het gezin wordt de verzoekster op heden sterk getrokken naar het nieuwe geloof ;
- Dat ze dit nieuwe geloof vrij mag geloven en mag onderzoeken in België, wat er voor zorgt dat ze steeds minder terug kan keren naar een land dat het Christendom verafschuwt en dat haar reeds eerder in het vizier heeft gehad ;
- Verder wenst de verzoekster ook het lot van personen in gelijkaardige situaties aanstippen. Dat apostasie een ding is. Dat het zelfs met de dood kan worden bestraft."

Verzoekster wijst in dit kader op algemene landeninformatie.

Verzoekster gaat daarna in op de oprechtheid van haar bekering. Zij verwijt verweerder dat de neergelegde documenten aan de kant worden geschoven en dat er geen rekening wordt gehouden met haar gedetailleerde verklaringen. Waar de brief van de heer C. wordt afgewezen door verweerder, doet verzoekster gelden:

"Het is een feit dat de aanwezigheid bij een kerkdienst niet per se betekent dat iemand Christen is. Kerkelijke diensten stellen dat een kerkdienst juist een plaats is waarbij zelfs ongelovigen mogen langskomen om te zien wat het betekent om Christen te zijn.

Dat niemand automatisch een Christen is van bij de geboorte. Iedereen moet opnieuw geboren worden en zich laten veranderen door de Heilige Geest. Gelovigen zijn ofwel tot het geloof gekomen door met ouders mee te gaan naar de kerk, dan wel het Evangelie door anderen te horen, zo stelt Grietje Commelin in haar artikel, geraadpleegd via <https://www.bijbelwoord.nl/ben-ik-welkom-in-een-kerkdienst-als-ik-geen-christen-ben/>.

Dat de verzoekster dan misschien niet helemaal, volledig Christen was, maar toch wel al een beetje zo werd gepercipieerd, toen ze uit Iran vertrok, en misschien nog geen ernstige vrees koesterde om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen op dat moment, doch dat dit op heden ontegensprekelijk wel het geval is.

Dat de verzoekster elke kerkdienst die ze bijwoont steeds meer gelovig werd.

Dat de verweerder dan wel de intenties van de verzoekster in vraag trok, maar op heden de verzoekster wel al 3,5 jaren actief bezig is met het Christendom en zoals gesteld, steeds meer gelovig werd.

Dat dit ook duidelijk blijkt uit het feit dat ze de moeite nam om naar de kerk te gaan in Wondelgem."

Met betrekking tot het verwijt dat zij slechts tweewekelijks naar de kerk gaat, stelt verzoekster:

"Het mag verbazen dat verweerder dit stelt. Verweerder houdt er geen enkele rekening mee dat verzoekster in Roeselare woonde en zij naar de kerk ging in Wondelgem, daar zij daar bevriende Iraanse kerkgangers kende.

Verzoekster diende de trein te nemen waarbij zij bijna twee uur (!) onderweg is, om de kerkdienst te kunnen volgen.

Dat het juist blijkt geeft van een groot geloof en engagement om vier uren onderweg te zijn om één uur dienst te kunnen meevolgen!

Verder betaalde de Evangelische kerk 'De Rots' de treintickets, wat ook aantoont dat zij deel is van de kerkgemeenschap en dat de kerk de verzoekster bijstaat bij het financiële aspect.

Zo betaalde de kerk ook verschillende keren de huur van verzoekster (zie verklaring van de heer C. (...)).

Dat de kerk niet zoveel inspanningen zou doen, wanneer zij meende dat verzoekster haar geloof niet oprecht is!

Dat zij ook tijdens de week deelneemt aan bid-avonden van de kerk en online via zoom, en ook lezingen volgt van een Nederlandse christelijke spreker genaamd H. (...) (zie stuk 2).

Dat uit dit alles blijkt dat verzoekster een soort 'refugié sur place' werd.

Dat nu niet langer kan worden ontkend door de verweerder dat de verzoekster geen echte bekeerde is.

Dat de bekeerden echter wel een gegronde vrees hebben in het land van herkomst."

Verzoekster wijst in dit kader op algemene landeninformatie inzake de situatie voor (evangelische) christenen in haar land van herkomst en vervolgt:

"Dat vrouwen bovendien zeer weinig rechten hebben in Iran. Dat de verzoekster daarenboven ook vreest als 'ongelovige' blootgesteld te worden aan seksuele intimidatie en erger. Dat eerder in dit verzoekschrift tevens werd aangestipt dat geconverteerde Christenen niet erkend worden en geen rechten hebben."

Verzoekster geeft aan dat zij dan ook niet kan terugkeren naar Iran en dat een gedwongen teruggrijping naar dit land een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM en het non-refoulementbeginsel. Tevens geeft zij aan:

"Dat ze ondanks de vooringenomenheid van het CGVS, die vervolgens dan ook onvoldoende rekening hield met de nieuwe elementen, toch gepercipieerd wordt als Christene voor de buitenwereld, dus ook in het land van herkomst."

Verzoekster gaat voorts in op haar activiteiten op de sociale media. Dienaangaande doet zij gelden:

“Vervolgens legde de verzoekster bewijzen voor dat ze op sociale media haar geloof uit.

Zo is haar profielfoto reeds geruime tijd een Kruisteken (zie het stuk 2).

Dat de verwerende partij stelt dat de verzoekster niet kan bewijzen dat ze via deze weg mensen probeert te bekeren. Dat ze daarom in concreto niet kan aantonen dat ze een nood heeft aan bescherming.

Dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van een afgewezen asielzoekster omwille van de activiteiten in het buitenland.

Verzoekster wenst dit echter tegen te spreken.

Dat sociale media en het internet als such door de Iraanse overheid sterk in het oog wordt gehouden.

Zo verbiedt het zijn vrouwelijke burgers om op het internet te dansen en zeker niet op Amerikaanse popmuziek.

Ze verbiedt het ook dat vrouwen zonder hijab hun foto posten op sociale media.

De verzoekster verwijst hierbij naar een aantal verschillende artikelen die deze praktijken bevestigen :

(...)

Dat de Iraanse autoriteiten niet schuwen mensen te arresteren die op het internet andere ideeën verspreiden dan hun eigen ideologische visie.

Dat deze aangehaalde links slechts een topje van de ijsberg zijn.

Dat de overheid een vrouw arresteerde die danste op Amerikaanse muziek.

Dat dit het beste voorbeeld is dat de overheid niet zeker moet zijn of de vrouw al dan niet tegenstrijdige ideeën heeft.

Als ze de perceptie hebben dat de bevolking niet binnen de door de Iraanse overheid uitgestippelde lijntjes kleuren, onderneemt de overheid actie.

Dat dit net hetzelfde is voor de verzoekster.

Zij verblijft reeds sinds augustus 2018 in België, een land waar de meerderheid van de bevolking het Christelijke geloof aanhangt.

Dat de Iraanse autoriteiten oorspronkelijk wisten dat ze naar Italië zou afreizen, dat dit eveneens een zeer Christelijk land is.

Dat ze eerder gelinkt werd met E. (...) door samen te werken en naar de huiskerken te gaan.

Het feit dat haar ouders meerdere malen de politie over de vloer kregen en ten slotte de perceptie gecreëerd te hebben bekeerd te zijn, zou moeten volstaan om de verzoekster bescherming te bieden.

De verzoekster wenst hierbij nogmaals te onderlijnen dat ze wel degelijk bekeerd is.

Dat ze niet over een nacht ijs is gegaan.

Dat ze in België de kans kreeg haar verder te ontplooiën en de verschillende kerkgemeenschappen waar ze lid is dit ook bevestigen, zijn voldoende bewijselementen van haar bekering en de actuele ‘verdere’ bekering.”

Verzoekster concludeert:

“De verzoekster vreest haar leven en vreest in onmenselijke omstandigheden terecht te komen indien ze zou worden teruggestuurd naar Iran.

Ze wenst ten slotte nogmaals aan te halen dat ze oorspronkelijk niet de intentie had om naar België te reizen en er maandenlang illegaal te verblijven. Verzoekster had een visum om naar Italië te gaan en ging kort een vriend bezoeken. Dat ze echter voor haar vertrek naar Italië op de hoogte gebracht werd van het dreigende gevaar opgepakt en vervolgd te worden.

Dat ze wachtte tot wanneer de storm zou gaan liggen, wat niet gebeurde.

In tussentijd zette ze haar zoektocht en reis door het geloof verder, waardoor ze op heden zeker niet terug kan.

Dat de Iraanse autoriteiten zeker en vast de perceptie hebben dat de verzoekster een bekeerde Christen is.

Dat het onredelijk is dat de verweerster de intentie en geloof van de verzoekster steeds in vraag blijft trekken. Dat ze wel degelijk de bijbel gelezen heeft. Dat ze naar de kerk gaat en met andere gelovigen diepgaande gesprekken heeft. Dat haar in vraag trekken ook de Kerkgemeenschappen in België in vraag trekken is. Dat dit allerminst kan worden geaccepteerd.

De verzoekster heeft wel degelijk oprechte en pure intenties.

Ze probeerde dan ook duidelijk en gestructureerd haar verhaal en reis door het geloof uiteen te zetten aan het CGVS. Dat ze op heden in België haar Christelijke activiteiten verder zet en deze ook op sociale media kenbaar maakt.

Dat deze nieuwe en ernstige elementen ten gronde onderzocht hadden moeten worden door de verweerster.

Dat de verzoekster wel degelijk voldoet aan de voorwaarden opgelijst in het artikel 48/3 Vw. (eigen markerings):

(...)

Dat de verzoekster aldus van oordeel is dat ze als vluchteling erkend had moeten worden, daar ze wel degelijk een reële vrees heeft en een nood kent aan bescherming.

Verzoekster vraagt de schorsing van de bestreden beslissing, daar de uitvoering van deze beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“- Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens de weigeringsbeslissing genomen door het CGVS dd. 17.01.2022 m.b.t. de verzoekster te hervormen en de verzoekster te erkennen als vluchteling ;

- De bestreden beslissing te schorsen gedurende de beroepsprocedure ;

- Ondergeschikt:

Minstens om aan haar de subsidiaire bescherming toe te kennen,

- Uiterst ondergeschikt:

De bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de CGVS met het oog op verder onderzoek.”

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog het begeleidend schrijven van haar advocaat dat zich reeds in het administratief dossier bevindt (bijlage 2) en enkele screenshots van WhatsApp over bid-avonden en online christelijke lezingen via zoom (bijlage 3) bij het verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekster legt op 27 juli 2023 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

Het betreft vooreerst een link naar een instagrampost van BBC Persian van “mei 2021” waarop verzoekster voor de ULB staat en haar standpunt over de Iraanse regering deelt en een link naar een instagrampost van Iranintltv waarin deze speech werd opgevangen en verspreid. Verzoekster geeft aan dat zelfs haar familie de beelden onder ogen kreeg en vreest dat deze politieke activiteiten in België ter oren zullen zijn gekomen van de Iraanse autoriteiten.

Daarnaast gaat het om een artikel van OCHR van 5 juli 2023 over de aanpak door de Iraanse overheid van protesten.

Eveneens voegt verzoekster een link en screenshot toe van de instagrapagina van Manotooshofficial waarop video's circuleren van verzoekster die op herkenbare plaatsen in België protesteert en kritiek uit op het Iraanse regime. Verzoekster geeft aan dat zij daarnaast deelnam aan het protest tegen de aanwezigheid van de Iraanse delegatie op een conferentie van burgemeesters in Brussel in juni 2023.

Verzoekster koestert dus niet alleen een vrees omwille van haar bekering en omwille van het feit dat zij geen hoofddoek wil dragen maar ook omwille van haar politieke activiteiten in België. Zij wenst haar mening te uiten en deze kan niet worden onderdrukt.

Verzoekster legt tevens een artikel neer uit het laatste nieuws omtrent een vrouw wiens zonen aanwezig waren op het protest tegen de aanwezigheid van de Iraanse delegatie op een conferentie van burgemeesters in Brussel en die naar aanleiding daarvan werd opgepakt, mishandeld en geïntimideerd.

Ook verwijst verzoekster naar de beslissing van de Raad van Europa waarbij enkele belangrijke en hoge machthebbers in Iran op de sanctielijst worden geplaatst en stelt zij dat de situatie menens is.

3.2. Verweerder legt op 25 juli 2023 door middel van een aanvullende nota een COI Focus neer inzake de surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient, waar verzoekster vraagt om de uitvoering van de bestreden beslissing te schorsen, vooreerst te worden opgemerkt dat deze vraag te dezen niet dienstig is. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekster preciseert niet welke bepaling(en) van artikel 57/1 en artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet *in casu* en *in concreto* zouden zijn geschonden. Evenmin werkt zij uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt de schending van deze artikelen door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.3. Waar verzoekster in het verzoekschrift aanhaalt dat een (gedwongen) terugkeer naar Iran in haren hoofde een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM, dient verder te worden opgemerkt dat de Raad zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal niet uitsprekt over een maatregel tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

4.4. In zoverre verzoekster in het voorliggende verzoekschrift herhaald tracht te laten uitschijnen dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing vooringenomen zou zijn geweest, dient voorts te worden opgemerkt dat zulks door verzoekster op generlei wijze wordt aangetoond of aannemelijk gemaakt. Uit het loutere gegeven dat verweerder in het kader van het heden voorliggende, derde verzoek om internationale bescherming van verzoekster verwijst naar de tijdens haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming gedane vaststellingen, kan namelijk geheel niet worden afgeleid dat het huidige, derde verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet op een gedegen, adequate en eerlijke wijze zou zijn onderzocht. De commissaris-generaal gaat, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt, immers alle objectieve gegevens na die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere verzoeken om internationale bescherming. Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat, in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming bekend waren. Verzoekster brengt voor het overige geen concrete gegevens aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat het CGVS bevooroordeeld of vooringenomen zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een eerlijke wijze zou zijn behandeld en beoordeeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

4.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

4.7. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht opgemerkt:

“Er dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgewezen bij gebrek aan geloofwaardigheid en dat de RvV deze beslissing bevestigde. Uw eerste volgend verzoek werd afgesloten met een niet-ontvankelijkheidsbeslissing omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor een erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. U diende geen beroep in tegen de beslissing van het CGVS. Bijgevolg staat de beoordeling van uw vorige verzoeken vast, behoudens voor zover er wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.”

In zoverre verzoekster in het feitenrelaas in haar verzoekschrift opmerkt dat zij wel degelijk beroep indiende tegen de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van haar tweede verzoek om internationale bescherming doch dat dit beroep wegens het niet tijdig betalen van het verschuldigde rolrecht niet op de rol werd geplaatst, dient te worden opgemerkt dat dit geen ander licht kan werpen op de voormelde motieven. Ook onder deze hypothese moet de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van haar tweede verzoek om internationale bescherming te dezen immers worden geacht definitief en vaststaand te zijn.

Verzoekster vestigt in het onderhavige verzoekschrift opnieuw de aandacht op haar voortgezette en volgehouden religieuze engagement en haar religieuze huwelijk in België, wijst op de ter staving van deze elementen neergelegde stukken die reeds zijn opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier en voegt ter staving hiervan bijkomend enkele screenshots van WhatsApp over bid-avonden en online christelijke lezingen via zoom bij het verzoekschrift. Zij poneert, net als haar advocaat eerder deed in diens begeleidend schrijven bij het onderhavige verzoek om internationale bescherming, dat uit deze elementen en stukken en uit haar verklaringen moet worden afgeleid dat zij (heden) wel degelijk oprecht zou zijn bekeerd tot het christendom. Verzoekster kan in dit betoog echter hoegenaamd niet worden gevolgd. Dat verzoekster haar religieuze activiteiten in België sedert het arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen velde in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming en sedert de niet-ontvankelijkheidsbeslissing die in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming werd genomen nog enige tijd heeft verdergezet, religieus huwde en ter staving hiervan een aantal stukken en documenten neerlegde, kan namelijk geenszins volstaan om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op de reeds tijdens haar voorgaande verzoeken om internationale bescherming gedane vaststellingen. Gezien reeds tijdens haar eerste twee verzoeken om internationale bescherming duidelijk bleek dat verzoeksters religieuze engagement en activiteiten in België kennelijk zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen en niet voortspruiten uit een oprechte en diepgewortelde bekering en religieuze overtuiging, dient te worden besloten dat ook verzoeksters verderzetting van dit engagement en deze activiteiten sedertdien, verderzetting die zij staft aan de hand van de voormelde, neergelegde stukken, is ingegeven vanuit diezelfde louter opportunistische overwegingen, niet kadert binnen of is ingegeven vanuit een geloofwaardige, oprechte en diepgewortelde religieuze bekering en overtuiging en enkel en alleen tot doel heeft verzoekster te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus. Uit de neergelegde stukken blijkt slechts dat verzoekster en haar partner in België naar de kerk gaan, dat zij religieus huwden en dat dit alles bevestigd wordt door de heer I.C. Hieruit blijkt geenszins dat verzoeksters aanwezigheid en huwelijk in de kerk daadwerkelijk zouden zijn ingegeven vanuit een oprechte en diepgewortelde overtuiging. Aan dergelijke stukken kan, zoals blijktens het arrest nr. 260 905 van 20 september 2021 dat de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen velde in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming ook reeds genoegzaam werd geoordeeld tijdens dit eerste verzoek om internationale bescherming, hoogstens een ondersteunende werking worden toegekend, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardige en overtuigende bekering en een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen zulke stukken echter geenszins volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid omtrent deze elementen te herstellen, vormen zij geen indicatie of bewijs voor de ernst en de oprechtheid van het religieuze engagement van de betrokkene en sluiten zij niet uit dat diens engagement en gedragingen in België en ten overstaan van de opstellers van zulke attesten zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen.

Met betrekking tot de (verklaarde) politieke activiteiten in België die verzoekster daarnaast aanhaalt als nieuw element, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

“Wat betreft jullie deelname aan betogingen in België (verklaring volgend verzoek 19/15556Y, vraag 17, 18, 19; verklaring volgend verzoek 19/13676Y, vraag 17, 18, 19) dient erop gewezen te worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de gegronde vrees of het reële risico op respectievelijk vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar het land van oorsprong van cruciaal belang. Hierbij moet rekening worden gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke, dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een nood aan internationale bescherming in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Wat u en uw partner betreft zijn er elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande het door u geschetste profiel van politieke dissident.

Zo moet er op gewezen worden dat uit de stukken die jullie neerleggen (verklaring volgend verzoek 19/15556Y, vraag 19); verklaring volgend verzoek 19/13676Y, vraag 19), geenszins een dermate politiek engagement of dissidente overtuiging kan blijken (verklaring volgend verzoek 19/15556Y, vraag 18; verklaring volgend verzoek 19/13676Y, vraag 17, 18). Uit de foto's en screenshots die jullie neerleggen kan louter blijken dat jullie binnen enkele manifestaties in België deel uitmaakte van een groter geheel van aanwezigen. Deze stukken tonen niet aan dat jullie zich ter plaatse als een uitgesproken opposant van het Iraanse regime zouden hebben opgeworpen. De loutere neerlegging van deze beelden volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u of uw partner als politieke opposant bestempeld zullen worden door het Iraanse regime.

(...)

Tenslotte moet er nog op gewezen worden dat de loutere ondertekening van enkele petitie's, waarnaar uw partner verwijst (verklaring volgend verzoek 19/13676Y, vraag 17), evenmin een nieuw licht op jullie verzoek kan laten schijnen. Naast het gegeven dat uw partner geen enkel stuk in dit kader neerlegt waardoor haar verklaring niet meer dan een blote bewering vormt, kunnen zulke zaken vlot in scene gezet worden, door derden ingevuld worden of vanuit een opportunistisch karakter worden ondertekend. Daarnaast toont de loutere ondertekening van een petitie op geen enkele manier enig doordrenkt politiek engagement aan dan wel dat u of uw partner zich actief opwerpen als opposant van het Iraanse regime en ook in dat kader geïdentificeerd zullen worden bij een terugkeer naar het land.”

Verzoekster slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. Dient te worden opgemerkt dat, aangezien verzoekster blijkens het voorgaande manifest ongeloofwaardige verklaringen aflegde over haar vermeende bekering en aangezien haar religieuze activiteiten in België een klaarblijkelijk opportunistisch karakter vertonen, aangenomen kan worden dat de politieke activiteiten die verzoekster in België ontplooië eveneens een kennelijk en louter opportunistisch karakter vertonen. Dit geldt nog des te meer gelet op de opvallende timing van de politieke activiteiten van verzoekster, die blijkens de stukken van het dossier voorheen kennelijk nooit eerder enige politieke interesse vertoonde en/of politieke activiteiten heeft gevoerd. Verzoekster werd, aangezien uit nazicht blijkt dat de protestactie die verzoekster in de aanvullende nota situeert in mei 2021 in wezen plaatsvond in mei 2023 en ook de overige activiteiten waaraan zij blijkens deze aanvullende nota zou hebben deelgenomen zich situeren in 2023, immers slechts politiek actief jaren na aankomst in België en in september en oktober 2022. Dat verzoekster, die voorheen kennelijk nooit enige politieke interesse vertoonde, geen politieke activiteiten voerde en nergens melding maakte van enige politieke aspiraties, slechts nadat zij reeds jarenlang in België verbleef en nadat zowel haar eerste verzoek om internationale bescherming als haar tweede verzoek om internationale bescherming werden afgewezen, plots politiek actief werd in september en oktober 2022, komt bijzonder opportunistisch over. Bovendien gaf verzoekster aan dat haar deelname aan de manifestaties niet gelinkt was aan enige specifieke organisatie en dat zij niet afhing van een bepaalde politieke partij (administratief dossier, verklaring volgend verzoek, nr.18). Aldus gaf verzoekster, zoals met reden wordt opgemerkt in

de bestreden beslissing, geheel geen blijk van enige oprechte betrokkenheid bij of associatie met de Iraanse oppositie en kan hoegenaamd niet worden aangenomen dat verzoeksters politieke engagement en activiteiten in België zouden zijn ingegeven vanuit een oprechte, doorleefde en diepgewortelde politieke overtuiging. Dat verzoekster, zoals zij tracht aan te tonen aan de hand van de stukken die zij bij haar aanvullende nota voegt, haar politieke activiteiten sedert het nemen van de bestreden beslissing nog enige tijd zou hebben hernomen, sporadisch deelnam aan een aantal protestacties en daarbij het woord heeft genomen, doet aan deze vaststelling geenszins afbreuk. In dit kader kan uit verzoeksters verklaringen en de neergelegde stukken geenszins worden afgeleid dat verzoekster op de betrokken protestacties een prominente rol zou hebben gespeeld. Uit niets blijkt dat verzoeksters rol op deze acties deze van eenvoudige aanwezige die kort het woord nam zou hebben overstegen. Overigens blijkt uit de neergelegde stukken, die niet vergezeld gaan van een voor eensluidend verklaarde vertaling, geheel niet of verzoekster daarbij naar naam zou hebben genoemd of bij deze naam zou zijn genoemd. Evenmin blijkt hieruit gelet op het gebrek aan dergelijke vertaling wat verzoekster concreet zou hebben verteld op het ogenblik waarop zij aan het woord was.

Daar zowel verzoeksters vermeende bekering en religieuze activiteiten als verzoeksters politieke activiteiten in België kennelijk niet zijn ingegeven vanuit een geloofwaardige, oprechte, doorleefde, diepgaande en diepgewortelde overtuiging doch wel een kennelijk en louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven, kan voorts redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster zowel deze activiteiten als haar aangevoerde activiteiten op de sociale media in dit verband staakt en de betreffende inhoud van haar sociale media verwijdt alvorens terug te keren naar haar land van herkomst.

Dient verder te worden opgemerkt dat verzoekster op generlei wijze aantoont of aannemelijk maakt en niet één concreet element of gegeven aanreikt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten van haar voormelde, beperkte en opportunistische activiteiten in België en op de sociale media op de hoogte zouden zijn gekomen of zouden riskeren te komen; laat staan dat zij zou aantonen of aannemelijk maken dat zij haar omwille hiervan zouden wensen te viseren of vervolgen. Uit het loutere gegeven dat er op enkele Instagrampagina's beelden zouden zijn geplaatst en gedeeld van verzoeksters aanwezigheid en gezegden tijdens een aantal protestacties, kan zulks immers hoegenaamd niet worden afgeleid. Door eenvoudigweg aan te geven dat zij zou vrezen dat haar politieke activiteiten in België ter oren zullen zijn gekomen van de Iraanse autoriteiten, zonder ook maar één concreet en objectief gegeven of enige concrete aanwijzing te verstrekken waaruit zou kunnen worden afgeleid dat dit ook daadwerkelijk zo zou zijn, toont verzoekster dit evenmin aan. Ook kan verzoekster in dit kader niet volstaan met haar verwijzing naar een krantenartikel omtrent de problemen van de moeder van twee deelnemers aan het protest tegen de aanwezigheid van de Iraanse delegatie op een conferentie van burgemeesters in Brussel in juni 2023. Het krantenartikel in kwestie blijkt namelijk louter en alleen te zijn gebaseerd op de verklaringen van deze twee zonen in kwestie. In het artikel wordt bovendien uitdrukkelijk aangegeven dat hun verhaal niet kon worden geverifieerd. Als dusdanig kan hetgeen in dit krantenartikel staat bezwaarlijk voor waar worden aangenomen. Verzoekster toont haar eigen beweerde aanwezigheid op en deelname aan de betrokken protestactie daarenboven hoe dan ook in het geheel niet aan; laat staan dat zij zou aantonen dat zij aldaar een prominente rol zou hebben gespeeld, zou zijn gefotografeerd en/of zou zijn herkend. In het kader van het voorgaande kan bovendien worden opgemerkt dat uit de beschikbare landeninformatie, zoals gehanteerd door verweerder en zoals bij de nota met opmerkingen gevoegd, duidelijk en genoegzaam blijkt dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Verzoekster legt, mede gelet op hetgeen hierboven reeds werd aangegeven inzake het krantenartikel over de beweerde problemen van de moeder van twee deelnemers aan het protest tegen de aanwezigheid van de Iraanse delegatie op een conferentie van burgemeesters in Brussel begin juni 2023, geen informatie neer die aan de voormelde landeninformatie afbreuk zou kunnen doen en toont op generlei wijze aan dat de situatie in Iran heden van zulke aard zou zijn dat verzoekers om internationale bescherming die vanuit Europa terugkeren naar Iran actueel zouden riskeren te worden gevisieerd of vervolgd omwille van activiteiten in het buitenland, die al dan niet verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Nergens uit de door verzoekster neergelegde informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten de wil, laat staan de capaciteiten, zouden hebben om eenieder die in het kader van een verzoek om internationale bescherming en vanuit louter opportunistische overwegingen religieuze activiteiten voert, deelneemt aan

één of meer protestacties of betogingen in het buitenland en/of activiteiten voert op de sociale media te identificeren, te viseren en te vervolgen. Uit deze informatie kan dan ook hoegenaamd niet worden afgeleid dat het louter bezigen of voeren, omwille van klaarblijkelijk opportunistische motieven en zonder daarbij een prominente rol in te nemen, van dergelijke activiteiten in België zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin bij een terugkeer naar Iran. Het voorgaande vindt opnieuw bevestiging in de informatie die verweerder neerlegt door middel van een aanvullende nota, zoals vermeld *sub* 3.2. Uit deze informatie blijkt dat er geen berichten werden gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran (louter omwille van hun verzoek om internationale bescherming in het buitenland) ernstige problemen hebben ondervonden met de Iraanse autoriteiten. De geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen. Vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben, die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten of die door deze autoriteiten als bedreiging worden gezien lopen bij een terugkeer een verhoogd risico om problemen te riskeren. Overigens blijkt het gegeven dat de Iraanse autoriteiten vooral personen met bepaalde profielen, zoals journalisten, academici en voorvechters van mensenrechten viseren, eveneens duidelijk uit de informatie waarvan verzoekster zelf de vindplaats aanreikt in het voorliggende verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, p.13). Dient in dit kader te worden opgemerkt dat verzoekster, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, dergelijk risicoprofiel of verhoogd risico in haren hoofde in het geheel niet aantoonst of aannemelijk maakt.

In zoverre verzoekster daarnaast laat uitschijnen dat haar loutere uitreis uit Iran met als bestemming Italië en haar loutere verblijf in België zouden kunnen volstaan om te besluiten dat zij bij een terugkeer naar haar land en door haar autoriteiten zou riskeren te worden gepercipieerd als christen en/of politiek dissident, dient verder te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Verzoekster legt immers geen informatie neer en uit het geheel van de voorliggende landeninformatie kan, mede gelet op hetgeen reeds hoger werd aangegeven op basis van deze informatie, hoegenaamd niet worden afgeleid dat een louter verblijf in Europa en een terugkeer naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus ten gevolge van een negatieve perceptie bij de Iraanse autoriteiten. Verzoekster toont, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake haar overige, voorgehouden asielmotieven, voorts geheel niet aan dat, waar, door wie, wanneer, om welke reden en in welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar dit land zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd ingevolge haar loutere verblijf in Europa en een loutere terugkeer naar Iran. Dat verzoekster ook zelf de mening toegedaan is dat een louter verblijf en verzoek(en) om internationale bescherming in Europa en een loutere terugkeer naar Iran in haren hoofde niet kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, blijkt daarbij overigens eveneens duidelijk uit het gegeven dat zij het nodig en opportuun achtte en acht om de hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielmotieven op te dissen en hierin te blijven volharden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst het christelijke geloof zal aanhangen en/of politieke activiteiten tegen het Iraanse regime zal ontplooiën, dat zij zich aldaar als (bekeerd) christen en/of tegenstander van het Iraanse regime zal manifesteren en dat zij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door haar omgeving en/of haar autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat zij ingevolge hiervan zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd.

Derhalve is verzoeksters verwijzing naar informatie over de situatie voor (bekeerde) christenen en tegenstanders van het regime in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon. Verzoekster kan met haar verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie niet volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

In zoverre verzoekster tot slot op algemene wijze aanhaalt dat *“vrouwen bovendien zeer weinig rechten hebben in Iran”* en op deze wijze tracht te laten uitschijnen dat de positie van de vrouw in de Iraanse maatschappij van zulke aard zou zijn dat deze op zich volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of risico in hoofde van iedere vrouw, dient te worden opgemerkt dat zulks uit de door haar aangehaalde en beschikbare landeninformatie hoegenaamd niet kan worden afgeleid en bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Verzoekster toont, mede gelet op hetgeen voorafgaat, verder

op generlei wijze aan dat of waarom het voor haar onoverkomelijk zou zijn om zich bij een terugkeer naar Iran en in het openbaar (opnieuw) te conformeren aan de aldaar heersende (kleding)voorschriften voor vrouwen. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat verzoekster zich in Iran (buitenshuis) dient te conformeren aan de dominante cultuur en bijvoorbeeld een hoofddoek zou moeten dragen op zich geen 'vervolging' in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geen 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet uitmaakt. Bepaalde aanpassingen van harentwege, zoals zich deels anders kleden, om zich in het openbaar aan bepaalde culturele standaarden of normen aan te passen, vormen op zich geen inbreuk op verzoeksters fundamentele grondrechten en vrijheden. Dergelijke aanpassingen kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd. Ook anderszins toont verzoekster op generlei wijze aan dat, waar, wanneer, door wie, om welke reden en in welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land daadwerkelijk zou riskeren te worden geconfronteerd met ernstige problemen omwille van het gegeven dat zij een vrouw is. Verzoekster kan met haar algemene verwijzing naar de positie van de vrouw in Iran hoegenaamd niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke. Bovendien is ook verzoekster zelf klaarblijkelijk de mening toegedaan dat haar positie als vrouw in Iran niet kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, daar zij het, zoals reeds hoger werd opgemerkt, nodig en opportuun achtte en acht om ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielmotieven uiteen te zetten en hierin te blijven volharden.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat verzoekster de bestreden beslissing geheel ongemoeid laat waar gemotiveerd wordt:

“Waar u en uw partner nog foto’s neerleggen van een gewonde jongeman en waarmee jullie willen aantonen dat Iran onveilig is (verklaring volgend verzoek 19/15556Y, vraag 20; verklaring volgend verzoek 19/13676Y, vraag 19), moet er opgemerkt worden dat uit deze beelden niet kan opgemaakt worden waar deze gemaakt werden, op welk tijdstip of binnen welke context. Evenmin kan uit deze beelden enige familiale relatie met u opgemaakt worden. Bijgevolg kan hieruit niet zonder meer, zoals uw advocaat stelt, besloten worden dat uw neef door de Iraanse politie tegengehouden en beschoten werd. Evenmin kan uit deze beelden blijken dat u of uw partner bij een terugkeer naar Iran bestempeld zouden worden als bekeerling of politieke opposant en in dat kader vervolgd zullen worden door de Iraanse autoriteiten.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

4.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoekster geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

4.9. Gelet op het voorgaande toont verzoekster niet aan dat zij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan zij zich te dezen niet op dienstige wijze beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.10. Verzoekster toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT